

WISTFUL - LOPPUTYÖN PORTFOLIO

VIIVI HEIKKILÄ, S. 2006

SARA HILDÉN - AKATEMIA

OHJAAJAT: RIIKKA AJANKI JA KUKKA-MAARIA KOSKINEN

A watercolor illustration on a white, torn-edged paper background. It depicts a hand in shades of light blue and green, gently holding a flower. The flower has a blue and white spiral center and green petals. The background is a soft, pale yellow. The entire illustration is set against a larger, textured brown background that resembles a torn piece of paper.

Wistful

[wist-fəl] adjective

: full of yearning or desire
tinged with melancholy

MINÄ KUVANTEKIJÄNÄ - JOHDANTO

Moikka! Olen Viivi Heikkilä, 17 vuotta vanha kuviskoululainen. Olen käynyt kuvataidekoulua toiselta luokalta lähtien eli siis nyt on jo kymmenes vuosi käynnissä. En harrasta kuvataidetta muuten aktiivisesti, mutta piirrän tai maalaan satunnaisesti sekä ylläpidän kahta eri Instagram-tiliä, joilla voin käyttää luovuutta ja sommittelukykyä hyväkseni. Ne voi nähdä jonkinlaisena kuvataiteena, mutta ei aivan perinteisenä sellaisena. Kuvataiteen tekemiseen minua inspiroi erilaiset maisemat, ilmiöt ja kokemukset, joita näen ja koen. Niistä voin ammentaa ideoita ja keksiä uusia näkökulmia. Käyn taidenäyttelyissä satunnaisesti, mutta en tunne yksittäisiä taiteilijoita kovinkaan hyvin. Ylipäätään nykyaide on minulle vieraampaa ja sen uusimmat ilmiöt eivät ole minulle tuttuja.

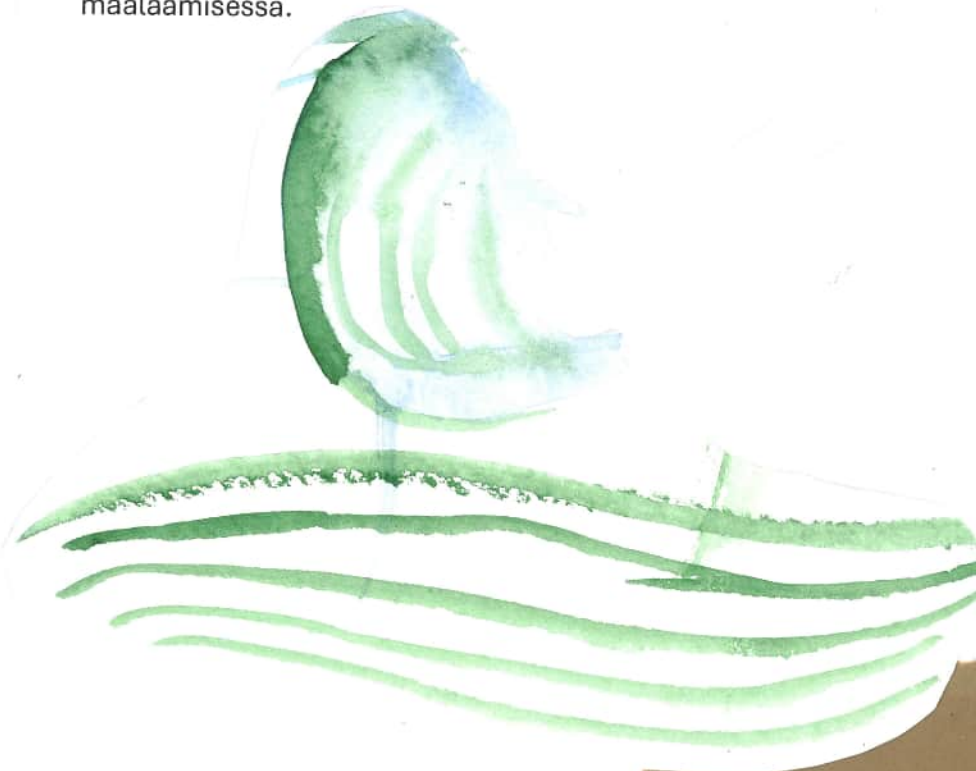

KATSAUS SYVENTÄVIIN OPINTOIHIN

Syventävien opintojen aikana olen osallistunut piirustus- ja maalauspajoihin sekä nykyaidepajaan. Näissä olen kehittänyt erilaisien materiaalien ja ilmaisutapojen kanssa toimimista. Erityisen uutta minulle oli 10. vuosikurssilla tekemämme muraali, jossa uutta oli se, että työskentelytila oli ulkona, maalattavaa pinta-alaa paljon enemmän ja spraymaaleja käytettiin työvälineenä. Tämä opintokokonaisuus jäi muutenkin mieleeni sen uudenlaisuuden takia. Teimme erilaisia harjoitteita, missä luovuus pääsi kukkimaan tavalla, jota en yleensä ole käyttänyt. Se oli hyvää vaihtelua tavalliseen maalaamiseen sekä piirtämiseen ja koko opintojakso oli hyvällä tavalla virkistävä.

En koe, että opintojen aikana tehdyt yksittäiset työt olisivat olleet minulle erityisen merkittäviä. Enemminkin näen kaikki aiemmin tehdyt työt kokonaisuutena, joka muodostavat ikkunan kasvuni maailmaan. Töissä näkyvät jokaisen hetken tärkeiksi kokemani asiat ja mahdolliset vaikutteet esimerkiksi musiikista, ystäväistä ja populaarikulttuurin trendeistä. Näiden perusteella pystyn tarkastelemaan sitä, millainen olen ollut ja miten olen hahmottanut maailmaa. Kasvun teemat ovat olleet erityisesti viime vuosina töissäni keskeisiä, vaikkakin omassa mielessäni vain taustalla eikä niinkään tietoisena ajatuksena. Tämä näkyy myös päättötyössäni, missä aiheena on muutos ja kaipuu vanhaan, halu olla päästämättä irti ja taas toisaalta olla vapaa.

Syventäviin opintoihin asetin tavoitteeksi kehittää omaa kuvallista viestintää ja ylipäätään saada lisää taitoja erityisesti piirtämisen ja maalaamisen saralla. Tekniikoissa toivoin kehittyväni varjostamisessa sekä värikkäillä tusseilla piirtämisessä. Varjostamisessa koen kehittyneeni, mutta en ole edes kokeillut värikkäitä tusseja, joten se tavoite ei toteutunut. Syventävien opintojen aikana suurin tavoite oli kuitenkin kehittyä yleisesti piirtämisessä ja maalaamisessa.

SUHDE TAITEESEEN

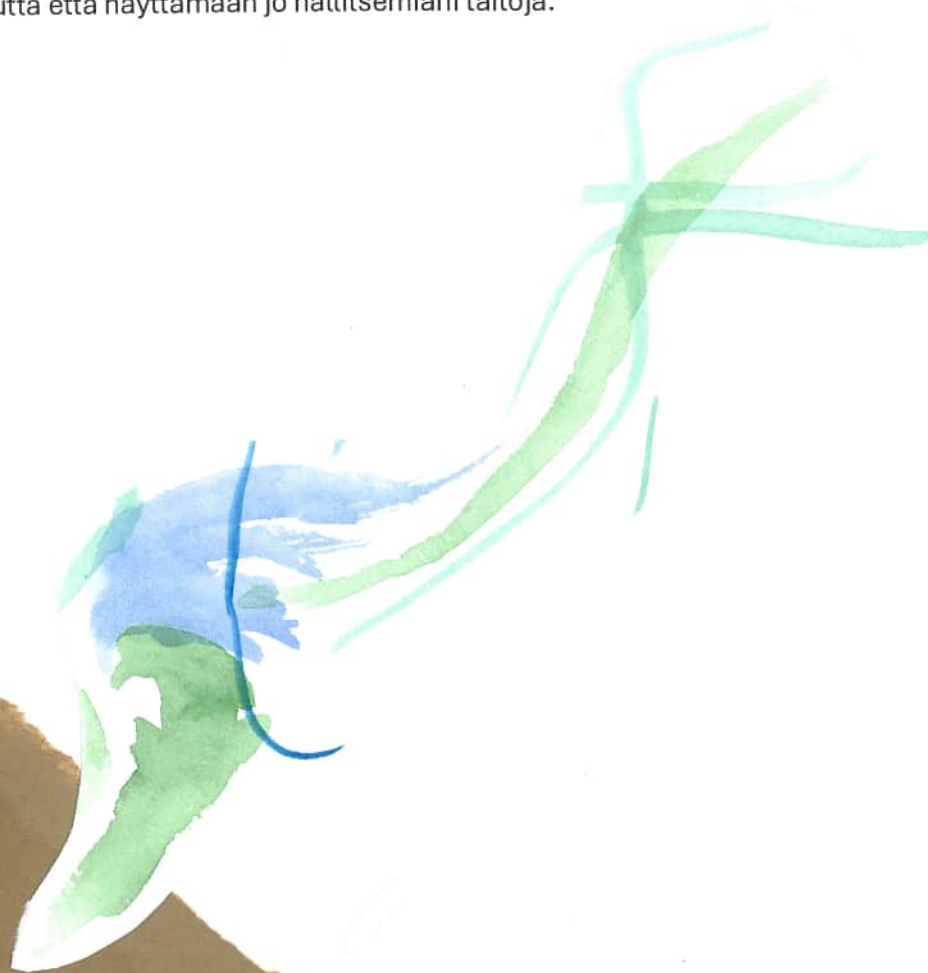
Taidekäsitykseni on laajentunut syventävien opintojen aikana ja olen löytänyt uudenlaisia tapoja tehdä taidetta ja katsoa sitä. Arvoni näkyvät taiteessa jonkin verran, mutta niiden esiin tuominen ei ole ollut tarkoituksenmukaista. Kuvataidekoulussa tehdyistä teoksista viimeisimmät ottavat omista teoksistani eniten kantaa. Näistä hyvä esimerkki on maalaamamme muraali, jossa otamme voimakkaasti kantaa ilmaston sekä vihreiden, roskaamattomien kaupunkiympäristöjen puolesta sekä herätelimme nostamalla teknologian varjopuolia esiin. En ole käsitellyt aiemmin lopputyöhöni valitsemaani aihetta, sillä se on itselleni vielä melko tuore ja uusi. Koen kasvaneeni lähiaikoina paljon, mikä näkyy työn teemassa.

LOPPUTYÖN AIHE, TEKNIikka JA TAVOITTEET

Lopputyö käsittelee kasvua ja muutosta, mikä aina vallitsee maailmassa sekä yksilön elämässä. Työ heijastelee omaa ajatusmaailmaani ja niitä haastavia päätöksiä, mitä olen joutunut kohtaamaan ja tulen kohtaamaan. Valitsin aiheen, sillä se on itselleni ajankohtainen ja työn tekeminen oli hyvä tapa käsitellä niitä tunteita ja mietteitä, joita minulla oli aihetta koskien. Työ kuvaa samaa maisemaa kahdesta eri suunnasta. Kotoa lähtevän ihmisen näkökulmasta sekä kotiin jäävän ihmisen näkökulmasta. Se kuvaa omia pohdintojani siitä, mitä aion tehdä elämässä sekä haikeutta niistä kaikista muista elämistä, jotka jäävät taakseni, kun teen valinnan niiden välillä.

Päätin maalata teoksen, sillä siinä yhdistyivät kaksi minulle vahvinta osa-aluetta: piirtäminen ja maalaaminen. Koen myös maalaamisen yksinkertaisesti mukavaksi tekemiseksi ja taas toisaalta sopivan haastavaksi. Lopputyön kautta halusin oppia vielä uutta sommittelusta ja syvyydestä sekä sillä leikittelystä. Koen, että työssä pystyin sekä oppimaan uutta että näyttämään jo hallitsemiani taitoja.

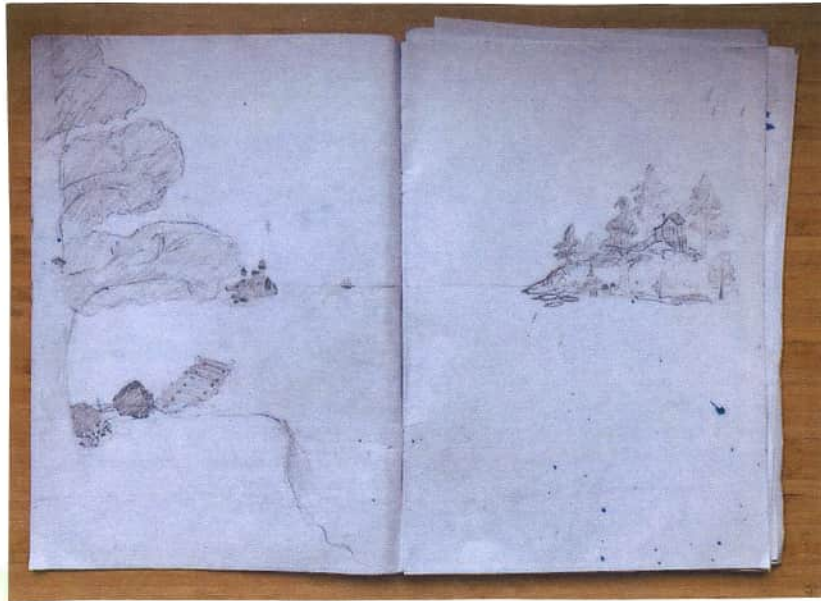

LOPPUTYÖN TYÖSKENTELYPROSESSI

Suunnittelin alussa pitkään sitä, millainen työstä tulisi ja teinkin monta alustavaa suunnitelmaa. Pikkuhiljaa visio alkoi kuitenkin tarkentua ja etenin lähes viimeisimmän alustavan suunnitelman mukaisesti koko työn ajan. Jotkut yksityiskohdat ja pintojen ulkonäöt tarkentuivat vasta myöhemmin. Erityisesti taivaan kanssa oli ongelmia, ja sitä muokkasinkin useamman kerran. Ajan käytössä oli joitakin haasteita, mutta sain kuitenkin tehtyä työn hyvissä ajoin valmiiksi niin, että minulla oli vielä lopussa paljon aikaa hioa ja maalata työn yksityiskohdista juuri sen näköisiä, kun halusin. Ajalliset ongelmat ratkaisin olemalla useampana lauantaina työskentelemässä, ja se myös kannatti.

SUUNNITTELU JA LUONNOSTELU:

alustava luonnos

ensimmäinen hahmotelma
maisemasta

Viimeinen luonnos

TYÖN ALOITUS:

aloitin maalaamisen tekemällä taustan ja pohjavärin

TYÖSKENTELY ETENEE:

ranta alkaa muotoutua

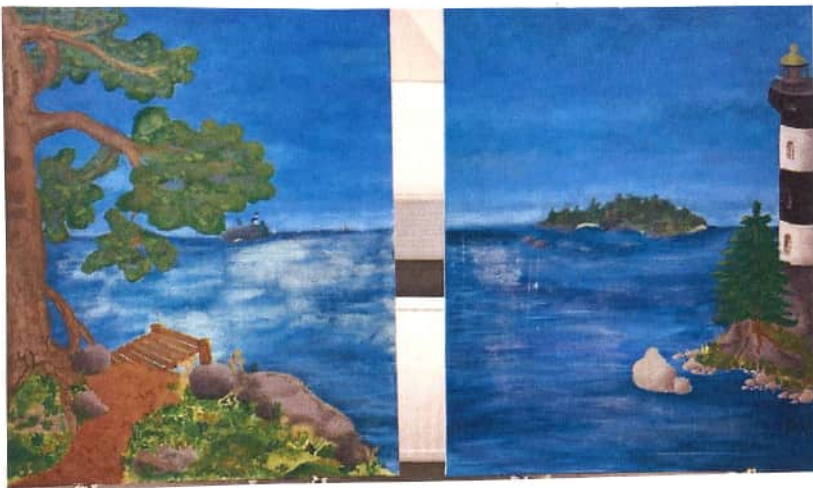
saari ja sen edessä oleva
majakka
(ensimmäinen yrittys)

HAASTAVA KOHTA:

puun sekä syvyyden luominen maalauksiin oli hieman haastavaa. monen korjauksen jälkeen se kuitenkin onnistui

TYÖN VALMISTUMINEN:

lähes valmis työ!

ITSEARVIOINTI

Työskentelyssä helpointa olivat hetket, jolloin tiesin täsmälleen mitä olin tekemässä ja miten, ja sain vain työskennellä mekaanisesti. Näissä hetkissä pääsin olemaan omassa maailmassani vailla muita ja pystyin hengähtämään hetkeksi. Vaikeita taas olivat hetket, joissa en ollut varma siitä, mitä tekisin seuraavaksi ja jouduin mietiskelemään pitkiäkin aikoja sitä, kuinka seuraava kohta toteutettaisiin. Myös aloittaminen ja ideoiminen alussa oli vaikeaa. Koko prosessissa oli parasta itse prosessi. Se, että pystyi itse suunnittelemaan sekä toteuttamaan jotakin, mitä pystyy katsomaan tyytyväisenä ja olemaan iloinen. Oli hienoa nähdä, kuinka työ kuroutui yhteen pala palalta niissäkin kohdissa, missä en aluksi tiennyt, että mitä olen tekemässä. Päätötyön tekeminen oli palkitsevaa ja tuntui mukavalta, välillä haastavalta.

Jos aloittaisin nyt uuden päätötyön, yrittäisin olla nopeampi suunnittelussa ja päästä aloittamaan tekemisen, jotta siinä olisi enemmän aikaa mokata ja kokeilla erilaisia keinoja. Valmis teos on tavoitteiden mukainen. Maalaukset sopivat hyvin yhteen ja niiden välillä on tarina, joka on sopivan hyvin piilossa niin, että katsojan tulee miettiä teoksia ja niiden välistä yhteyttä muuna kuin pelkkänä maisemakuvana. Olen tyytyväinen lopputulokseen ja koen sen heijastelevan minua ja kaikkea sitä, mitä työn tekemisen aikana pohdin ja koin. Se on kuitenkin myös visuaalisesti kaunis, mikä on minulle tärkeää. Opin päätötyöprosessin aikana aikatauluttamista, sinnikkyyttä sekä tietenkin lisää maalaamisesta ja piirtämisestä. Uutta minulle oli myös perinpohjainen suunnittelu ja suunnitelman loppuun asti vieminen.

